

Sygn.akt III AUa 457/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SO del. Bohdan Bieniek

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku R. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty

na skutek apelacji wnioskodawcy R. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 15 lutego 2012 r. sygn. akt V U 840/10

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 457/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania wnioskodawcy R. Ł. prawa do renty.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. Ł..

Sąd Okręgowy w Białymstoku po rozpoznaniu odwołania wyrokiem z dnia 2 lutego 2010 r. oddalił odwołanie R. Ł.. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 25 maja 2010 r. uchylił wyrok Sądu I instancji i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 15 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku oddalił odwołanie R. Ł..

W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji wskazał, iż R. Ł. miał ustalone prawo do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy od 18.02.1996 r. do 31.12.2007 r. początkowo z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a od 1.08.1999 r. z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 29.06.2009 r. R. Ł. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jednak lekarz orzecznik i komisja lekarska ZUS orzekli, że wnioskodawca nie jest

osobą niezdolną do pracy. W celu ustalenia, czy występujące u wnioskodawcy schorzenia powodują jego częściową lub całkowitą niezdolność do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu okulistyki, laryngologii, kardiologii i alergologii. W wydanej opinii biegli po rozpoznaniu u wnioskodawcy zwyrodnienia centralnego siatkówek obu oczu, praktycznej jednooczności, przewlekłego nieżyty nosa i zatok obocznych nosa z komponentą alergiczną, stanu po septoplastyce, stanu po przebytej w 2006 r. ablacji dodatkowej drogi przewodzenia w zespole (...) z częstoskurczem nadkomorowym, przewlekłego nawrotowego alergicznego stanu zapalnego górnych dróg oddechowych i oskrzeli uznali R. Ł. za częściowo niezdolnego do pracy, do momentu wykonania dodatkowych badań uściślających rozpoznanie okulistyczne. Biegli wskazali również, iż wnioskodawca jest zaadoptowany do praktycznej jednooczności, a pozostałe schorzenia, tj. stan układu krążenia i schorzenia alergologiczne nie czynią wnioskodawcy niezdolnym do pracy zarobkowej. W uzupełnieniu opinii biegli stwierdzili, że zgodnie z istniejącą w aktach dokumentacją medyczną należałoby uznać badanego za całkowicie niezdolnego do pracy ze względu na narząd wzroku począwszy od daty badania pola widzenia, tj. od 30.10.2009 r., na trwałe. Wobec ponownych zastrzeżeń złożonych przez organ rentowy, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii innego biegłego lekarza okulisty oraz z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy. Biegli ci stwierdzili, że z powodu rozpoznanych schorzeń R. Ł. jest zdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Wskazali, że wnioskodawca jest praktycznie jednooczny od 11 lat, z prawidłową ostrością wzroku do dali i do bliży drugiego oka, z ograniczeniem pola widzenia. Biegli uznali, że wnioskodawca jest zdolny do pracy, z uwzględnieniem przeciwwskazań. Zaznaczyli, że skarżący jest z zawodu mechanikiem budowy i naprawy maszyn, przez okres 13 lat pracował jako kierownik Zakładu Usług (...), potem prowadził handel obwoźny w ramach działalności gospodarczej, i do tej pracy może obecnie powrócić, może też zarządzać pracą innych ludzi, pracować jako sprzedawca, portier czy dozorca (k. 111-114, 136). Wobec zastrzeżeń R. Ł. i złożenia dodatkowej dokumentacji medycznej Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu reumatologii, pulmonologii i ortopedii, którzy w opiniach (k. 157-159, 185-188, 198, 237) stwierdzili, że R. Ł. jest zdolny do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd I instancji stwierdził, że opinie wszystkich biegłych, poza pierwszą opinią biegłej z zakresu okulistyki były ze sobą zbieżne i wynikało z nich, że R. Ł. jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Biegli szczegółowo ocenili stan zdrowia wnioskodawcy przy uwzględnieniu ustawowych przesłanek określonych w art. 12 i art. 13 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, co dało Sądowi I instancji podstawę do ich uwzględnienia. Sąd przy orzekaniu nie wziął pod uwagę pierwszej opinii biegłej z zakresu okulistyki (k. 77, 93) z uwagi na rozbieżności w ocenie niezdolności do pracy i uzasadnienie orzeczenia. Biegła uzależniała wydanie ostatecznej opinii od wykonania dodatkowych badań uściślających rozpoznanie okulistyczne; badań tych wnioskodawca nie wykonał. Wobec odmiennej oceny stanu zdrowia dokonanej przez drugiego biegłego lekarza okulistę wspólnie z biegłym z zakresu medycyny pracy, Sąd Okręgowy uznał tę opinię za wiarygodną i przyjął ją za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Konkludując Sąd I instancji uznał, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanek określonych w art. 57 ani w art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, skutkiem czego zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł R. Ł., zarzucając niezgodność ustaleń faktycznych Sądu z dokumentacją medyczną dołączoną do akt sprawy i błędną ocenę stanu zdrowia skarżącego. Z twierdzeń apelacji wynikało, że skarżący wnosi o zmianę wyroku Sądu I instancji i przyznanie prawa do dalszej renty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Warunki przyznania prawa do renty określa art. 57 ust. 1 ww. ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227), zgodnie z którym renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z treści powyższego przepisu wynika, iż jednym z warunków przyznania prawa do renty jest niezdolność do pracy występująca u osoby ubiegającej się o to świadczenie.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art. 12 ust. 2 ww. ustawy), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3 ww. ustawy).

Stan zdrowia wnioskodawcy pod kątem ustalenia jego ewentualnej niezdolności do pracy został oceniony w postępowaniu przed organem rentowym oraz przed Sądem I instancji. Sąd I instancji w toku rozpoznania sprawy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych – lekarzy odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca. Wprawdzie biegli sądowi z zakresu kardiologii, okulistyki, laryngologii i alergologii uznali wnioskodawcę (opinia k. 75) za częściowo niezdolnego do czasu wykonania badań okulistycznych, a w uzupełniającej opinii (k. 93) orzekli nawet o trwałej całkowitej niezdolności wnioskodawcy do pracy ze względu na narząd wzroku, to jednak drugi biegły z zakresu okulistyki oraz biegły z zakresu medycyny pracy (opinia k. 111) stwierdzili, iż wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Również w uzupełniającej opinii (k. 136) biegli ci podtrzymali swoje stanowisko wskazując, iż wnioskodawca może wykonywać dotychczasową pracę, może zarządzać pracą innych ludzi, może być sprzedawcą, portierem, dozorcą itd., nie może pracować na stanowiskach pracy wymagającej obuocznego widzenia, wykonywać pracy na wysokościach, przy maszynach w ruchu i prac wymagających dobrej ostrości wzroku. Również biegli z zakresu pulmonologii i reumatologii w sporządzonej opinii (k. 157) i w opiniach uzupełniających (k. 198, 237) oraz biegły z zakresu ortopedii (k. 185), nie stwierdzili u wnioskodawcy niezdolności do pracy zarobkowej.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym skarżący podnosił, iż jego niezdolność do pracy jest spowodowana okresowym bezdechem obturacyjnym sennym, jednoocnością, nadciśnieniem tętniczym i alergią, a także podał, że stan jego zdrowia stale się pogarsza. Należy podkreślić, że przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena stanu zdrowia i zdolności do pracy wnioskodawcy według stanu na dzień wydania zaskarżonej decyzji z dnia 13.11.2009 r. Zważywszy na wydane w sprawie opinie biegłych Sąd Apelacyjny nie miał wątpliwości, iż w sposób jasny, zrozumiały i rzetelny odnoszą się one do wszystkich podnoszonych przez skarżącego schorzeń. Schorzenie w postaci bezdechu było już przedmiotem analizy biegłego pulmonologa, który ocenił, iż nie powoduje ono niezdolności do pracy. Podnoszona w postępowaniu apelacyjnym alergologia i nadciśnienie tętnicze w ocenie biegłych alergologa i kardiologa nie powodowały niezdolności wnioskodawcy do pracy (opinia k. 75, 77).

Uzupełniając postępowanie dowodowe Sąd Apelacyjny dopuścił dowód z opinii nowego zespołu biegłych z zakresu okulistyki i medycyny pracy na okoliczność ustalenia, czy w dacie wydania zaskarżonej decyzji (13 listopada 2009r.) wnioskodawca był osobą całkowicie lub częściowo niezdolną do pracy, a jeśli tak, to na jaki okres oraz czy obecnie jest niezdolny do pracy. Na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz badania przedmiotowego i podmiotowego biegli rozpoznali u wnioskodawcy centralne zwyrodnienie siatkówki oka lewego, praktyczną jednoocność, stan po przebytej ablacji w zespole (...) w 2006 r., nadciśnienie tętnicze, przewlekły nieżyt nosa w 2004 r., stan po septoplastyce, stan po złuczeniu barku lewego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa odcinka L-S, obturacyjny bezdech senny stopnia umiarkowanego i zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego prawego. Zdaniem biegłych powyższe schorzenia nie powodują niezdolności do pracy, a jedynie przeciwskazana

jest praca na wysokości i przy maszynach w ruchu. W ocenie biegłych stwierdzone schorzenia dają podstawę do stwierdzenia niepełnosprawności, nie będącej jednak równoznaczną z niezdolnością do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Wbrew podnoszonym zarzutom zarówno przedmiotową opinię, jak i opinie sporządzone w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Sąd Apelacyjny uznaje za wiarygodne i rzetelne. Należy podkreślić, że biegli sądowi są wysokiej klasy specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i doświadczenie zawodowe. Wydane opinie są fachowe, bezstronne, wyczerpujące i należyście uzasadnione, zasadnie zatem zostały uznane za wiarygodny dowód w sprawie w zakresie oceny stanu zdrowia skarżącego.

Należy podkreślić, iż w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy podstawę wyrokowania stanowią obiektywne dowody, a nie subiektywne przekonanie wnioskodawcy o własnej niezdolności do pracy.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji, i na mocy art. 385 kpc orzekł jak w wyroku.